

پاسخ به شبهه‌های بر مستند «معبر» و «پیاده‌روی اربعین»+فیلم

امام خمینی(ره): «الآن هم می‌بینید که در جبهه‌ها، وقتی که نشان می‌دهند آنها را، همه با عشق امام حسین(ع) است که دارند جبهه‌ها را گرم نگه می‌دارند.» (بخشی از مستند معبر-صحیفه امام/۱۷/ ۵۸)

به گزارش **بیان معنوی**، پس از پخش مستند معبر از شبکه‌های مختلف سیما و استقبال از آن، در بخش نظرات سایت و همچنین از طرق دیگر، درخواست شده که در مورد این شبهه توضیح داده شود: «**مستند معبر** با ترکیبی از تصاویر جبهه و پیاده‌روی اربعین، در واقع هدف رزمندگان دفاع مقدس و زوار اربعین را زیارت گرفته است، در حالی که رزمندگان برای جهاد می‌رفتند، نه برای زیارت. و اساساً زیارت کربلا با جهاد در راه خدا قابل مقایسه نیست! ... همچنین در مستند معبر اینگونه عنوان شده که شهدا برای باز شدن راه کربلا به جبهه‌ها می‌رفتند. رسول خدا(ص) می‌فرماید: **فَوْقَ كُلِّ ذِي بَرٍّ بَرٌّ حَتَّى يُقْتَلَ الرَّجُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ**»

و فرد دیگری نیز در بخشی از یک تحلیل طولانی اینطور نوشته: «پیاده‌روی اربعین بوی گند می‌دهد، چون پیاده‌روی اربعین «اسلام زیارتی» است و بوی اسلام آمریکایی می‌دهد، و باعث کنار رفتن «اسلام جهادی» می‌شود که همان اسلام ناب است... پیاده‌روی اربعین بدعتی است که تقویت گفتمان اسلام آمریکایی و به حاشیه راندن اسلام ناب و ضداستکباری اولین نتیجه آن است... عاشورا سالروز جهاد و شهادت است و اربعین، سالروز اولین زیارت!... برجسته‌تر شدن اربعین از عاشورا یعنی چربیدن «اسلام زیارتی» بر «اسلام جهادی» چرا پیاده روی عزاداران را در عاشورا با این عرض و طول نداریم ولی در اربعین داریم؟ عاشورا که هم حس و حال و فضا آماده تر است و هم تعطیلات بیشتری داریم؟ مضافاً بر اینکه اگر زیارت اربعین اهمیت و جایگاه ویژه ای داشت، چطور رهبر انقلاب هیچ اشاره ای به آن نکرده اند؟!»

به جهت انتشار برخی از این سخنان در فضای مجازی و غیر مجازی، در پاسخ نکاتی تقدیم می‌شود:

۱. **هدف دفاع مقدس، حفظ اسلام ناب و نجات بشر از ظلم و مقدمه‌سازی برای ظهور بود، هدف از زیارت**

امام حسین(ع) و کربلا رفتن نیز همین است. پس تناسب «دفاع مقدس» و «پیاده‌روی اربعین» در مستند معبر، صرفاً در ظواهر و کلمات نیست، بلکه در عمیق‌ترین اهداف استراتژیک هم در کمال تناسبند. باز شدن راه کربلا، باز کردن راه نجات بشریت است. شهدا با روضه‌ها و زیارت عاشورها عاشق حسین(ع) و شهادت و آماده‌جهاد شدند و آنگاه که تکلیف جهاد آمد، همین‌ها بودند که جهادی شدند و به فرموده امام حتی جبهه‌ها را هم حسین(ع) و زیارت عاشوراهایش گرم می‌کرد. امروز هم باز همین زیارت‌هاست که حسینی‌های آینده و آماده‌شهادت را ساخته و خواهد ساخت.

نباید ساده‌انگاری کنیم و زیارت و عزاداری امام حسین(ع) را صرفاً یک مسئله فردی، عبادی و عرفانی بدانیم، بلکه زیارت یک مسئله سیاسی و انقلابی و جهادی است که بشر را می‌تواند بیدار کند و نجات دهد. **کلمات امام خمینی** در اینباره در صحیفه امام به قدر یک کتاب است:

• «انگیزه این گریه و این اجتماع در مجالس روضه را خیال نکنید که فقط این است که ما گریه کنیم برای سیدالشهدا... این مجالسها مردم را همچو مجتمع می‌کنند... این جنبه سیاسی این مجالس بالاتر از همه جنبه‌های دیگری که هست. بیخود نمی‌گویند ائمه ما به اینکه هر کس که بگرید، بگریاند یا صورت گریه، گریه کردن به خودش بگیرد اجرش فلان فلان است. مسئله، مسئله گریه نیست. مسئله، مسئله تباکی نیست. مسئله، مسئله سیاسی است که ائمه ما با همان دید الهی که داشتند، می‌خواستند که این ملت‌ها را با هم بسیج کنند و یکپارچه کنند از راه‌های مختلف. اینها را یکپارچه کنند تا آسیبپذیر نباشند.» (صحیفه امام، ج ۱۳،

ص ۳۲۳) «همین گریه‌هاست که کارها را پیش برده، همین اجتماعات است که مردم را بیدار میکند.» (همان، ص ۳۲۸)

• «این هماهنگی که در تمام ملت ما در قصه کربلا هست، این بزرگترین امر سیاسی است در دنیا. و بزرگترین امر روانی است در دنیا. تمام قلوب با هم متحد میشوند. اگر خوب راهش ببریم، ما برای این هماهنگی پیروز هستیم. و قدر این را باید بدانیم. و جوان‌های ما توجه به این مسائل داشته باشند.» (صحیفه امام، ج ۱، ص ۹۹-پخش شده در مستند معبر)

«و هیچ قدرتی نمیتواند این ملتی که از همه جوانب به او هجوم شده است و از همه قدرتهای بزرگ برای او توطئه چیده‌اند، این توطئه‌ها را خنثی کند، الا همین مجالس عزا ... اینطور ساخته جوانانی را که میروند در جبهه‌ها و شهادت را می‌خواهند و افتخار به شهادت میکنند.» (صحیفه امام، ج ۱۶، ص ۳۴۶)

آیا دفاع مقدس با زیارت سیدالشهداء قابل مقایسه نیست، و فقط با هم تناسب ظاهری دارند؟! آیا زیارت سیدالشهداء، اسلام آمریکایی و تضعیف اسلام ناب است؟!

۲. وقتی رسول خدا(ص) می‌فرماید: فَوْقَ كُلِّ ذِي بَرٍّ، حَتَّى يُقْتَلَ الرَّجُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، اولاً نه هر مجاهدی شهید می‌شود، و نه شهادت اختصاص به جهاد رزمی دارد. کما اینکه زائر امام حسین(ع) هم اگر کشته شود، اجر شهید و قتل فی سبیل الله را دارد. (کامل الزیارت، ص ۱۲۴) بلکه ائمه از این بالاتر را فرموده‌اند: امام باقر(ع) می‌فرماید: کسی که با شوق به زیارت حسین(ع) برود، خداوند برای او اجر هزار شهید از شهدای بدر را می‌نویسد. امام صادق می‌فرماید: زائر امام حسین(ع) وقتی از زیارت برمی‌گردد، به درجاتی می‌رسد که کسی که در راه خدا به خونش آغشته شده است، نمی‌رسد. و در روایت دیگری می‌فرماید: «زائر حسین(ع) با هر قدمی که برمی‌دارد و می‌گذارد، اجر کسی که در راه خدا به خونش آغشته شده است را می‌برد.» (عن ابی جعفر ع: لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ ع مِنَ الْفَضْلِ لَمَاتُوا شَوْقًا وَ تَقَطَّعَتْ أَنْفُسُهُمْ عَلَيْهِ حَسْرَاتٍ - قُلْتُ وَ مَا فِيهِ؟ قَالَ مَنْ آتَاهُ تَشَوُّقًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حِجَّةٍ مُتَقَبَّلَةٍ وَ أَلْفَ عُمْرَةٍ مَبْرُورَةٍ وَ أَجْرَ أَلْفِ شَهِيدٍ مِنْ شَهِدَاءِ بَدْرٍ وَ ... أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع: ... فَيَنْصَرِفُ وَ مَا عَلَيْهِ ذَنْبٌ وَ قَدْ رُفِعَ لَهُ مِنَ الدَّرَجَاتِ مَا لَا يَنَالُهُ الْمُشْحَطُ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع لِلْمُفْضَلِ: .. فَلَكَ بِكُلِّ قَدَمٍ رَفَعْتَهَا أَوْ وَضَعْتَهَا كَثُوبٍ الْمُشْحَطُ بِدَمِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: إِنَّ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ ع أَفْضَلُ مَا يَكُونُ مِنَ الْأَعْمَالِ؛ كامل الزیارات/ ۱۴۳ و ۲۹۸ و ۲۰۶ و ۱۴۶)

برافراشتن پرچم حسین(ع) که پرچم مبارزه با ظالم است، بیش از هر جهادی در حفظ اسلام ناب و نجات بشر موثر است. البته در این هم تردیدی نیست که اگر برخی جریانات بخواهند به زیارت اکتفا کنند و از مقاومت مقابل استکبار استکناف کنند، بی‌تردید شرمنده حسین(ع) هستند. کسی که وظیفه جهاد به دوش دارد، اگر تکلیفش را ترک کند و به زیارت برود، معصیت بزرگ انجام داده و ثواب زیارت هم نبرده است. اما ما نباید دچار توهم شویم و هر دعوت به زیارتی را دعوت به زیارت منهای جهاد و شهادت بدانیم. زیرا بی‌تردید مهمترین آثار زیارت و پیاده‌روی اربعین-همان‌طور که امروز دیده می‌شود-توسعه

فرهنگ جهاد و شهادت و تقویت جریان مقاومت است. و همانطور که ائمه فرموده‌اند، زیارت امام حسین(ع) برای کسانی که تکلیف جهاد ندارند، اجری همانند شهید و مجاهد دارد و بلکه بالاتر!

کسانی که زیارت و مجلس سیدالشهداء را کم می‌شمارند و از اجر و ثواب‌های نقل شده در روایات تعجب می‌کنند، ابعاد زیارت و علت این اجرها را متوجه نشده‌اند. **امام خمینی(ره) در پاسخ به این گونه تعجب‌ها می‌فرمایند: «و شاید خودیها نمیتوانند تحمل کنند که یک قطره اشک مقابل چقدر ثواب است. یک مجلس عزا چقدر ثواب دارد... مهم، آن جنبه سیاسی است که ائمه ما در صدر اسلام نقشه اش را کشیده‌اند که تا آخر باشد و آن، این اجتماع تحت یک بیرق، اجتماع تحت یک ایده و هیچ چیز نمیتواند این کار را به مقداری که عزای حضرت سیدالشهدا در او تأثیر دارد، تأثیر بکند»** (صحیفه امام، ج ۱۶، ص ۳۴۵-۳۴۶)

۳. در مستند معبر، پیوند قوی محبت امام حسین(ع)، پیاده‌روی اربعین و جهاد مقدس به تصویر کشیده شده است. **کما اینکه در اوج مستند معبر، امام خمینی(ره) می‌فرماید: «الآن هم می‌بینید که در جبهه‌ها وقتی که نشان می‌دهند آنها را، همه با عشق امام حسین است که دارند جبهه‌ها را گرم نگه می‌دارند.»** زیارت و محبت امام حسین(ع) **عقبه و ستون جهاد و مبارزه با طاغوت است، نه در عرض آن یا عامل تضعیف آن!** بی دلیل نیست که کمتر مفهومی به اندازه بزرگداشت امام حسین(ع) در روایات مورد تاکید قرار گرفته است. همچنین طواغیت از صدر اسلام تاکنون با هیچ عنصر دینی به اندازه زیارت سیدالشهداء(س) مقابله شدید نکرده‌اند. در بزرگداشت اسلام ناب و اسلام جهاد در مستند معبر، همین بس که نشان داده شده که چگونه بر اساس آیه شریفه **«وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ»** خون شهیدانی که با عشق حسین(ع) در راه حسین(ع) جهاد کردند و با آرزوی جهانی شدن محبت و راه حسین(ع) به شهادت رسیدند، خداوند به خورشان برکت داد و آرزویشان را مستجاب کرد و امروزه کوهستانی از محبین حسین(ع) سر بلند کرده است و راه حسین(ع) جهانگیر شده؛ و طبیعی است که هیچ کوهستانی بدون دامنه بالا نمی‌رود و اوج نمی‌گیرد. **جهان گیر شدن محبت حسینی، هم نتیجه خون شهادت و هم ادامه راه آنها و هم مقدمه ساز ظهور.**

۴. کسانی که که توفیق حضور در حداقل سه روز پیاده‌روی اربعین را نداشته‌اند، طبیعتاً میزان تجلی و تقویت اسلام ناب، اسلام مبارزه با ظلم و استکبار، و اسلام جهاد در آنجا را درک نکرده‌اند؛ خصوصاً اگر این پیاده‌روی را صرفاً از دریچه شبکه‌های لندنی دیده باشند. **در مستند معبر پس از پخش قسمتی از سخنان سیدحسن نصرالله-مجاهد بزرگ- در تقدیر از تجلی اسلام مقاومت در پیاده‌روی اربعین، نشان داده شده که با وجود خطرات و بمب‌گذاری‌ها، چگونه محبین اباعبدالله الحسین(ع) از سراسر جهان با روحیه شهادت‌طلبی در این مکان جمع می‌شوند و روحیه مقاومت را در مصاحبه‌های متعدد که درصد اندکی از آنها در «معبر» دیده شد، به نمایش می‌گذارند. این روحیه شهادت‌طلبی در پیاده‌روی اربعین که برخواسته از محبت حسینی است، همان وصفی است که حضرت امام هروقت می‌خواست از دفاع مقدس تقدیر کند، با این وصف تقدیر می‌فرمودند؛ و در پیاده‌روی اربعین همین وصف دیده و تقویت می‌شود، و گرنه جنگجو و جهادگر در عالم بسیار است.**

۵. میوه جهاد مقدس را غیر از سفره محبت حسین(ع) از کجا می‌توان و باید چید؟ مگر نه اینکه جهادی که برخواسته از حسین(ع) نباشد، جهاد خوارج و داعش خواهد شد؟ راستی **آنهايي که حسين را کشتند، با جهاد مشکل داشتند يا با**

حسین(ع)؛ جهادی نبودند یا حسینی نبودند؟ زیارت امام حسین(ع) قابل مقایسه با جهاد نیست؟! زیارت امام حسین(ع) است که جهادگر می‌سازد. و البته همانطور که خوارج و داعش قرآن و جهاد را منحرف می‌کنند، استکبار هم برای تحریف مکتب حسین(ع) زبوانه تقلا می‌کند و تقلایشان با حضور هرچه بیشتر عاشقان شهادت طلب حسین(ع) بیش از پیش بی‌اثر شده و می‌شود.

ع. آیا بهترین راه ترویج جهاد، غیر از تعظیم بهترین اسوه و الگوی جهاد است؟ آیا راهی موثرتر از تعظیم حسین(ع) برای تقویت اسلام جهادی و اسلام مبارزه با ظلم وجود دارد؟ و آیا امروز، برای بزرگداشت و تعظیم امام حسین(ع) واقعیتهای تأثیرگذارتر از راهپیمایی عظیم اربعین وجود دارد؟

۷. جهاد و اسلام ناب از دل همین جوش و خروش حسینی برمی‌خیزد. در اوائل انقلاب نیز عده‌ای با شعار مبارزه و انقلابی‌گری - شاید برخی هم با حسن نیت - می‌خواستند دستجات عزاداری را به راهپیمایی‌های انقلابی تبدیل کنند که **حضرت امام** در سخنرانی مشهور خود فرمودند: **«این دستجاتی که در ایام عاشورا راه می‌افتند خیال نکنند که ما این را تبدیل کنیم به راهپیمایی. راهپیمایی است خودش. اما راهپیمایی با یک محتوای سیاسی. همانطوری که سابق بود بلکه بالاتر. همان سینه زنی، همان نوحه خوانی، همانها رمز پیروزی ماست. در سرتاسر کشور مجلس روضه باشد. همه روضه بخوانند. و همه گریه بکنند. از این هماهنگ‌تر چی؟ شما در کجا سراغ دارید که ملتی این‌طور هماهنگ بشود؟ کی اینها را هماهنگ کرده؟ اینها را سیدالشهدا هماهنگ کرده است... این هماهنگی را از دست ندهید. این جوانها را اغفال می‌کنند. این جوانهای صاف دل ما، عزیز ما، توجه به شیطنت اینهایی که تزریق می‌کنند، ندارند.»** (صحیفه امام/ج ۱۱/ص ۹۹)

۸. به همان اندازه که تحلیل آقای حجابیان در مقایسه عاشورا و اربعین سطحی بود، مقایسه صورت گرفته فوق در مورد عاشورا با اربعین نیز سطحی است. در عاشورا بیش از ۲۰۰ میلیون نفر شیعه و بیش از دهها میلیون از اهل سنت محب اهل بیت برای امام حسین(ع) مراسم برگزار می‌کنند و عزاداری می‌کنند. و در اربعین حدود ۲۰ میلیون نفر. اربعین و عاشورا در یک امتدادند؛ عاشورا گسترده‌تر و اربعین بلندتر. همانطور که نماز جماعت مساجد جهان و حج در یک امتدادند. عاشورا تعظیم امام حسین(ع) در نقطه نقطه جهان است و اربعین میعادگاه این نقطه‌ها. و اما کسی که دنبال تحریف و سوءاستفاده باشد، برایش قرآن و جهاد و زیارت در روز عاشورا یا اربعین فرقی نمی‌کند. عاشورا و اربعین هر دو سالروز مبارزه با ظلم و استکبار و مجاهدت برای حفظ اسلام ناب و نجات بشریت هستند. عاشورا سالروز جهاد است و اربعین سالروز تعظیم اسوه جهاد و زنده کردن تفکر جهاد است. زیارت اربعین احیاگر تفکر عاشورایی در مقیاس جهانی است.

۹. اجتماع زیارتی اربعین با جهاد و اسلام ناب در اوج تناسب است. اربعین که محل اجتماع محبین اباعبدالله الحسین(ع) است، با نمایش قدرت اسلام ناب به ظالمان و قوت قلبی که در دل هر مومن و مجاهدی ایجاد می‌کند، بیشترین تأثیرش در تقویت اسلام ناب و اسلام مبارزه با ظالم است. اربعین فقط سالروز یک زیارت ساده و توخالی نیست، بلکه سالروز پی‌ریزی یک میعادگاه برای ادامه خط سرخ عاشورا و نقشه ائمه برای نجات بشریت است.

امام خامنه‌ای تکلیف اربعین و نسبتش با اسلام ناب را اینچنین تبیین فرموده‌اند:

- «آمدن بر سر مزار سیدالشهداء(ع) در حقیقت امتداد حرکت عاشورا بود... به شیعیان یاد دادند اینجا محل اجتماع شماست؛ اینجا میعاد بزرگی است که با جمع شدن در این میعاد، هدف جامعه شیعی و هدف بزرگ اسلامی جامعه مسلمین را باید به یاد هم بیاورید. تشکیل نظام اسلامی و تلاش در راه آن حتی در حد **شهادت**، آن هم با آن وضع! این چیزی است که باید از یاد مسلمانان نمی‌رفت و خاطره آن برای همیشه زنده می‌ماند. آمدن خاندان پیغمبر، امام سجاد(ع) و زینب کبری(س) به کربلا در اربعین به این مقصود بود.» (خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۶۶/۰۷/۲۴)
- «اهمیت اربعین در کجاست؟... خصوصیت اربعین به این است که در اربعین حسینی، یاد شهادت حسین(ع) زنده شد و این بسیار مهم است... **اربعین آن روزی است که برافراشته شدن پرچم پیام شهادت کربلا در آن آغاز شد.**» (۱۳۶۳/۸/۲۲) شروع جاذبه‌ی مغناطیس حسینی، در روز اربعین است. (۱۳۸۵/۰۱/۰۱) و مستند یا اهل العالم
- «رفتن جابرین عبدالله و عطیه به زیارت امام حسین(ع) در **روز اربعین، سرآغاز حرکت پربرکتی بود** که در طول قرن‌ها تا امروز، پیوسته و پی‌درپی این حرکت پرشکوه‌تر، پرجاذبه‌تر و پرشورتر شده است و نام و یاد عاشورا را روزبه‌روز در دنیا زنده‌تر کرده است.» (۱۳۸۵/۰۱/۰۱)
- **اربعین در حادثه‌ی کربلا یک شروع بود؛ یک آغاز بود...** در کوفه، در شام، در بین راه، خیلی‌ها از زبان زینب کبری (سلام‌الله‌علیها) یا امام سجاد (علیه‌الصلاة و السلام) یا از دیدن وضع اسرا، خیلی چیزها را فهمیدند، ولی کی جرئت می‌کرد، کی توانائی این را داشت که در مقابل آن دستگاه ظلم و استکبار و استبداد و اختناق، آنچه را که فهمیده است، بروز دهد؟ مثل یک عقده‌ای در گلوئی مؤمنین باقی بود. این عقده روز اربعین اولین نشتر را خورد؛ **اولین جوشش در روز اربعین در کربلا اتفاق افتاد... در اربعین افشاگری هم هست، عمل هم هست، تحقق هدفهای آن افشاگری هم در اربعین وجود دارد.** (۱۳۸۷/۱۱/۲۸)

* تمام بیانات فوق در کتاب آفتاب در مصاف (درسهای عاشورا) - منتشر شده توسط دفتر تنظیم و نشر آثار آیت الله العظمی خامنه‌ای وجود

دارد.

